

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Census.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

Etis *sup. in ver. beneficium, num. 12. dub. 5.* & vide Vinc. Franch. *dec. 2.* ubi tractat de hac materia augendi Canonicos. Vide Gem. *in c. si canonici, §. si autem, in ult. de offic. ord. lib. 6.*

Ad undecimum. Vide *ibidem §. 4.*

Ad duodecimum. Respondetur, quòd si non optant, non propter hoc ullo temporis spatio perdant eam optandi facultatem, Capyc. *decisio. 134. num. 4.* & Jo. And. de Lignan. & Gem. *in c. ult. de consuetud. lib. 6.* & Anchar. *ubi supra, ver. quæro, Papa.*

Ad decimum tertium. Vide Clem. 2. *de etat. & qualit. ut sup. §. 6.*

Ad decimum quartum. Respondetur, quòd primum non potest fieri, secundum, & tertium sic. i. quòd fructus Canonatus, & beneficiorum non possunt obligari pro debito, sed sequestrari, & capi. Boer. *decisio. 226.* & hoc potest facere iudex ex officio, quando clericus beneficiatus est gravatus ære alieno: modò relinquatur ei portio congrua, unde clericus possit vivere, ita Covar. *libro 2. 1. part. num. 9. ver. cateriam varia. resol. & ita practicatur in Romana Curia, ut ait Collectaneus, & alii in capit. Odoardus, de solut. & Rodoan. de rebus Eccles. non alien. questio. 57. n. 9.*

CIRCUMSTANTIÆ PECCATORUM.

S U M M A R I U M.

1. Quot genera sint circumstantiarum peccatorum.
2. Quot circumstantia.

3. Quæ sunt quæ mutant, seu dant speciem.

AD Primum. Quinque genera circumstantiarum dicit esse D. Ant. 3. p. tit. 17. cap. 17. §. 5. Primum impetinentium. Secundum alienantium. Tertium aggravantium notabiliter. Quartum mutantium speciem. Quintum aggravantium in infinitum, de quibus videto Sor. 4. sent. 18. d. 9. 2. art. 4.

Ad Secundum. Videto eund. *loc. cit. cap. 6.* Sylv. & alios, *in ver. circumstantia, Con. Trid. sess. 14. cap. 5.*

Ad Tertium. Quinque sunt circumstantiæ, quæ dant, seu mutant speciem, quis, quid, cui, ubi, & quomodo, de quibus videto Doctor. *in loc. cit.* ita similiter, quando circumstantiæ scandali, seu recidivi sint ad speciem, videto eosdem, & dicam *in opere meo peculiari, de pœnitent.* hoc volui attingere pro practica Prælatorum, quando volunt examinare confessarios. Si quis voluerit de hac materia ad plenum videre, videat practicam nostram pœnitentialem, *in c. 12. per totum, ubi habebis quadraginta quinque quæstiones circa peccatorum circumstantias.*

CENSUS,

PRimò, Census an super reb. Ecclesiæ possit poni, ut Rodoan. *de rebus Eccl. non alien. q. 17. n. 9.* & super fruct. ejus, *ibi, num. 7.*

Secundò, contractus in dubio potius præsumitur censualis quàm emphyteuticus, Jalon. *in l. 2. n. 42. C. de jure emphyt.* Scot. *conf. 167.* Butrius *conf. 42. lib. 1. n. 7.* Rodoan. *loc. cit. q. 17. n. 5. & 72.*

Tertiò

Tertiò, Idem confirmatur ex doctrina Navar. *in com. de usur. quest. 8. num. 109.* ubi asserit plurimum referre; nam si est contractus, seu census emphyteuticus, non solvens tempore statuto à jure, vel ab homine, perdit prædium, domum, vel quid simile: si verò debet per contractum censiticum, non perdit, sed in dubio pro censitico, & non pro emphyteutico teneri debet, *argum. cap. ex parte, de cens. & ibi Panor. not. 4. & in l. semper ad stipulationem ff. de ver. signif. c. cum jura, de reg. jur. lib. 6.* licet oppositum habeat August. Beto. *q. 14.* & Rodoan. *f. 502. n. 4.* & Jason. *in l. 2. n. 210. versi. tertio decimo quæro, de jure emphyt. num. 211. versi. 14. quæro.*

C A D A V E R.

Vide *in ver. Funus.*

C A R C E R.

PRImò, Cur inventus sit, quæritur?

Respondetur primò, aut pro custodia. Secundò, aut pro afflictione. Tertiò, aut quando judex intendit, quòd carcer succedat in locum pœnæ. Quartò, in pœnam quæ datur per sententiam, Diaz *in pract. crim. Cun. cap. quamvis, de pœniten. libro 6. cap. novimus, §. pro illo, & ibi Abb. numero 4. de verb. signific.*

Secundò, quando Clericus possit carcerari etiam pro causa civili, habetur *in cap. dilectis, & per ibi scribentes, de appellat. Diaz ubi supr. capit. 114. Con. Trid. sess. 25. c. 6. de reform.*

Tertiò, Judex ecclesiasticus debet habere familiam armatam pro captura reo-

rum, Covar. *pract. qq. c. 10. n. 2. ver. 4. in fin. Hostien. in sum. titul. de offic. judicis, §. quando, n. 4.*

Quartò, an, & quando possit procedi ad capturam, non prævia informatione, vide Foller. *in pract. crim. 1. p. n. 58.* nec debet esse facilis ecclesiasticus Judex in captura clericorum, nisi præcedenti sufficiente informatione, cum carcer vergat in infamiam: sed videatur Diaz *loc. cit. c. 6. pagina 29.*

Quintò, an carceratus pro causa criminali offerens cautionem, debeat habilitari? Negativè respondet Foller, *loc. cit. 1. p. 2. p. n. 20.*

Sextò, an quis possit capi in territorio alieno per quindecim milliaria, vide eund. Foller. *fol. 22. num. 3.*

Septimò, carceratus, qui non pernoctat in carcere, nihil tenetur solvere carceratio, idem *in Fragm. c. de reor. custod. num. 162.*

Octavò, moriens in carcere ob negligentiam judicis, punitur ipse judex depositione officii, & aliis pœnis, Boer. *decis. 153. num. 20.* & judex si est ecclesiasticus, efficitur irregularis, Abbas *inc. à nobis, n. 1. de apostat. & inc. ad audientiam, de crim. falsi.*

Nonò, judex debet visitare saepe carceratos, & facere quòd habeant necessaria, *l. 3. C. de Epif. aud. Sylv. in ver. carcer, §. ult.*

Decimò, qui fugiet à carceribus iter arripiens ad superiorem, non dicitur fugere, sed habetur loco appellationis, Hostien. *in c. dilectus, de appellat. Boer. decis. 215. n. 27. c. dilecti, si 2. de appel. imò non cadit in pœnam, sub qua fortassis sibi fuit factū*